

БРАНКО СТЕВАНОВИЋ

Авантуре КРАЉЕВИЋА МАРКА

илустровао Коста Миловановић

мала лагуна

САДРЖАЈ

Занимање Марка Краљевића	8
Војвода Момчило	10
Марково прво јунаштво	13
Мрња и Грубана	15
Марко пије кроз сламчицу млеко	16
Марко и брат му Андрија	18
Марко Краљевић и врабац жутокљунац	20
Маркови конаци	22
Краљевић Марко и ала радознала	24
Шарац	27
Разлике	29
Гуслари	30
Марков соко	32
Гојковица	35
Маркова забава	36

Шестопер	39
Јади слуге Голубана	40
Женидба Краљевића Марка	42
Такмичење	45
Марица	46
Јефимија	49
Како Марко ослобађа робље	51
Марко и цар	52
Марко цеди суву дреновину	54
Стрела татаренка	57
Рало и волови	58
Марков мач	60
Марко и Муса	62
Бој на Ровинама	64
Где је Марко	67
<i>О писцу</i>	70
<i>О илустратору</i>	71

ЗАНИМАЊЕ ТАРКА КРАЉЕВИЋА

Кад је рођен Краљевићу Марко,
сигурно је било лето жарко.
Ако ништа – бар због риме згодне:
рађао се *летњи дан до подне!*

Чекао је дуго, из прикрајка,
да га роди Јевросима мајка.*
Да му оцу, краљу Вукашину,**
риђе веђе од радости сину!

Вековима Марко посла има
у јуначким јаким стиховима.
Заштитник је и судија свима,
ни по бабу, ни по стрицевима.

Чуда ствара:
с вилом разговара,
слабе брани,
сиромашне храни,
битке бије,
много вина пије,
кори цара,
силнике шамара...

Некад, море,
и друмове оре!

Да победи,
дреновину цеди,

коња Шара
крај пута одмара,
преговара,
тамнице отвара.

Марко ведри, Марко и облачи,
без престанка гуслају певачи.
Свака песма о њему открије
шта је било – и кад било није.

Бруји, струји лековита варка:
то је нама остало од Марка.
По три копља прескачу стихови,
пламте снови, кроз њих Марко плови.

* Према записима из давних времена,
Маркова мајка се звала Јелена или Аљена.
А кад се у манастир повукла из света,
монашко јој име би – Јелисавета.

** Пссст, тише читај, да не чује Марко:
отац му је био владар а кржљавко,
за разлику од сина јунака
који беше налик на ујака.

ВОЈВОДА МОМЧИЛО

У давна времена, тешка и крвава,
било је подоста знаменитих глава.

Читав низ јунака слава овенчава,
а не служи слава никога бадава!

Једну од тих глава, племенитог рода,
носио је часно Момчило војвода.

Мушки стас, упорност и мишица јака –
слика су Момчила, Марковог ујака.

Према таквој слици војводе Момчила
прилика се Марка у песми срочила.*

* Потражих по књигама и ево шта је искочило:
стварно је постојао овакав војвода Момчило!
(Пошто Марко на њега снагом и стасом личи,
Момчило му је ујак у песми и у причи.)

МАРКОВО ПРВО ЈУНАШТВО

Не беше Марко проходао,
није још ни прозборио,
а већ се јунаштву одао:
с бауцима се борио.

(Од тога доба бауци
измичу збиљи и науци.)

Баучићима бауци
шапатом препричавају
зашто их спопадну јауци
кад год крену да спавају.

(Марко их у сну плашио,
осмехом их испрашио!)

